

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. Z. M.**, zast. Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem Vinohradská 1215/32, Praha, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická třída 124/11, České Budějovice, za účasti: **I) L. K.** a **II) J. K.**, oba zast. Mgr. Michalem Majchrákem, Ph.D., advokátem se sídlem U Sirkárny 467/2a, České Budějovice, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 12. 2024, č. j. 63 A 28/2024-39,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **ne přiznává**.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **ne mají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

1. Vymezení věci

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2024,

č. j. ZKI CB-O-013/00438/2024-4. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 2. 5. 2024, č. j. OR-10/2024-301-16. Katastrální úřad tímto usnesením podle § 66 odst. 1 písm. h) ve spojení s § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zahájené na základě žádosti stěžovatele ze dne 3. 1. 2024. Důvodem zastavení řízení bylo, že katastrální úřad stejnou žádost stěžovatele zamítl rozhodnutím ze dne 2. 12. 2022, č. j. OR-474/2022-301-17, které bylo následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 2. 2023, č. j. ZKI CB-O-2/42/2023-4 (dohromady dále též „původní správní řízení“). Předmětem žádosti stěžovatele byla oprava chyby v evidenci vlastnické hranice mezi pozemkovou parcelou č. Xa a stavební parcelou č. Xb v k. ú. Z. u Č. B. (veškeré pozemkové a stavební parcely řešené v tomto rozsudku se nacházejí v témže katastrálním území). Podle správních orgánů stěžovatel v žádosti neuvedl nové skutečnosti ani důkazy, které by mohly změnit jejich závěry učiněné v původním správním řízení o předchozí žádosti stěžovatele a odůvodnily tak zahájení nového řízení.

[2] Poslední vkladovou listinou, na jejímž základě byly měněny údaje v katastrálním operátu, byla kupní smlouva ze dne 30. 11. 1965 uzavřená mezi V. M. (otcem stěžovatele a tehdejším vlastníkem pozemku p. č. Xa) a A. K. (tehdejším vlastníkem pozemku p. č. Xb), na jejímž podkladě byl vyhotoven i geometrický plán (GP) č. Xc. Touto kupní smlouvou došlo k převodu části pozemku p. č. Xa o výměře 11 m² z otce stěžovatele na vlastníka pozemku p. č. Xb.

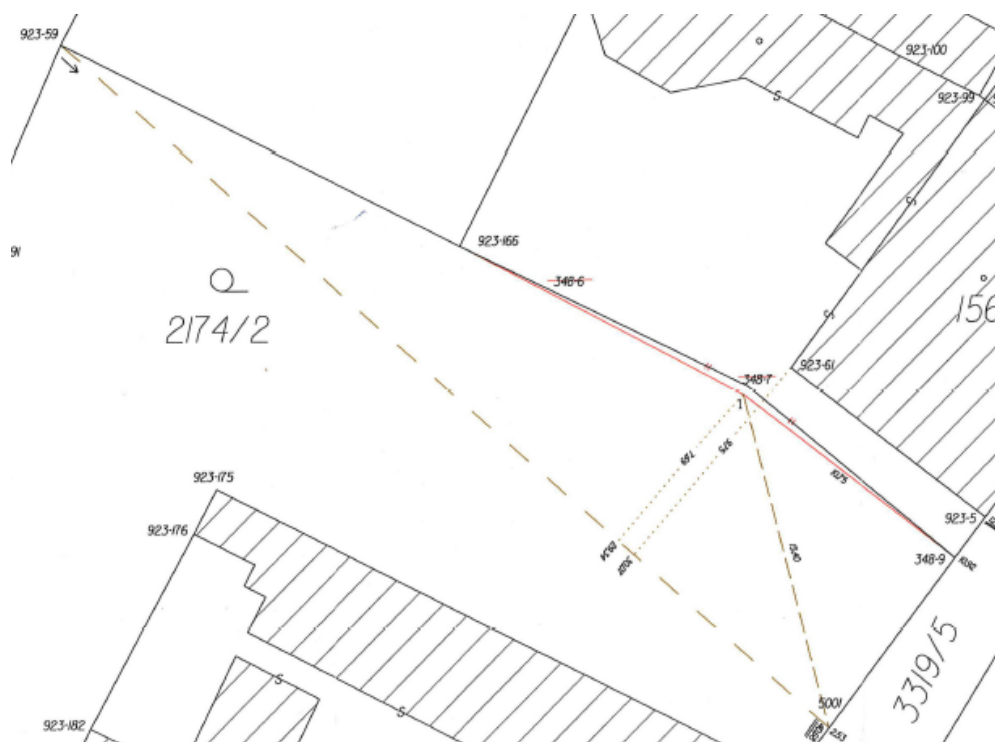
[3] Stěžovatel dne 13. 12. 2021 vznesl dotaz na žalovaného ohledně právního titulu, na základě kterého došlo k zápisu hranice mezi dotčenými pozemky. V návaznosti na to žalovaný dne 21. 2. 2022 podal katastrálnímu úřadu podnět k opravě katastrálního operátu z důvodu nesouladu listin uložených ve sbírce listin katastrálního úřadu a souboru geodetických informací. V podnětu uvedl, že hranice mezi pozemky stěžovatele a osob zúčastněných na řízení je nesprávně evidována dle GP č. Xd, který nebyl zanesen do sbírky listin katastru nemovitostí. Hranice mezi pozemky byla podle tohoto geometrického plánu vedena přes lomové body č. 923-166, č. 348-6, č. 348-7 a č. 348-9 (viz dále obr. č. 1). Žalovaný katastrálnímu úřadu sdělil, že lomový bod č. 348-7 bude muset být zrušen a nahrazen bodem novým vypočítaným z GP č. Xc jakožto posledním platně vloženým podkladem do sbírky listin a bod 348-6 bude zrušen bez náhrady, neboť leží na přímém úseku hranice. Na základě uvedeného podnětu byl vyhotoven neměřický záznam č. Xe, podle něhož byla ve sporném úseku nově evidována hranice mezi parcelami jako spojnice bodů č. 923-166, č. 1683-1 a č. 348-9. Z toho důvodu katastrální úřad dne 7. 3. 2022 vydal oznámení o opravě chyby katastru nemovitostí č. j. OR-167/2022-301. Tímto oznámením katastrální úřad rovněž sdělil, že v souboru popisných informací byla opravena výměra u stavební parcely č. Xb z 368 m² na 372 m² a u pozemkové parcely č. Xa z 678 m² na 674 m².

[4] Dne 25. 8. 2022 obdržel katastrální úřad nesouhlas stěžovatele s provedenou opravou katastrálního operátu. S ohledem na to, že stěžovatel svůj nesouhlas vyslovil po stanované 30denní lhůtě od provedení opravy chyby, bylo jeho podání vyhodnoceno jako žádost o opravu chyby v katastrálním operátu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tím bylo zahájeno původní správní řízení, jehož závěry byly následně potvrzeny rozsudkem krajského soudu

pokračování

ze dne 27. 9. 2023, č. j. 63 A 14/2023-47. V tomto rozsudku krajský soud konstatoval, že neprovedením stěžovatelem navrhované opravy v katastru nemovitostí nedošlo k zásahu do jeho veřejných subjektivních práv. Hranice mezi pozemky byla v katastru nemovitostí pozměněna v souladu s veškerými podklady uloženými ve sbírce listin katastrálního úřadu na základě nejpřesnější metody, a proto není důvod pochybovat o správnosti výpočtu výměry parcely. Došlo tak pouze k nápravě nepřesnosti a uvedení do souladu se skutečností podle GP č. Xc. Údaj o velikosti výměry parcely je nadto pouze údajem derivativním, nejedná se o údaj závazný pro právní jednání.

[5] V rámci přehlednosti zde Nejvyšší správní soud připojuje výřez z neměřického záznamu č. Xf (obr. č. 1) a z geometrického plánu č. Xc (obr. č. 2). Na obrázku č. 1 jsou černě vyznačeny hranice mezi parcelami, v úseku mezi bodem 923-166 až 348-9 jde o evidenci před opravou chyby provedenou v původním správním řízení. Červená linka značí podobu evidence po provedení opravy (v mapě vyznačený bod 1 je lomový bod č. Xf vytvořený neměřickým záznamem). Běžovou přerušovanou čarou jsou pak značeny pomocné měřické přímky. Na výřezu z geometrického plánu jsou hranice parcel vedeny černou nepřerušovanou čarou. Černě přerušované jsou značeny pomocné měřické přímky a červeně graficky vyjádřená změna hranice na základě kupní smlouvy z roku 1965 (oddělen trojúhelníkový výřez pod písmenem a).

Obrázek č. 1

Obrázek č. 2

2. Rozhodnutí krajského soudu

[6] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu, kterou krajský soud zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Podstatou rozhodování krajského soudu byla otázka, zda správní orgány postupovaly správně, když řízení o žádosti stěžovatele zastavily. Podle krajského soudu stěžovatel jak v případě původního správního řízení, tak v řízení o vydání nového rozhodnutí rozporoval určení průběhu hranice mezi parcelami na základě neměřického záznamu č. Xe. Rozhojnění původní argumentace o námitku, že v případě protažení přímky vedoucí k lomovému bodu č. 1683-1 neprotne tato přímka štitovou zeď domu na pozemku p. č. Xb, krajský soud za novou skutečnost nepovažoval, jelikož se nejednalo o skutečnost, kterou by již správní orgány v předchozím řízení neřešily.

[8] Podle krajského soudu se správní orgány již v původním správním řízení podrobně zabývaly správním určením hranice a stanovením lomového bodu č. Xf v návaznosti na údaje obsažené v GP č. Xc. Podstata stěžovatelem namítané chyby je přitom stejná jako v původním správním řízení – a sice, že nynější stav katastrální evidence neodpovídá zmíněnému geometrickému plánu z roku 1965. To však bylo správními orgány v původním správním řízení řádně vypořádáno, včetně kontroly vypočteného umístění lomového bodu č. Xf. Stěžovatel přitom neuvedl nové skutečnosti, na základě kterých by mělo dojít k opravě evidence hranice mezi dotčenými parcelami. Katastrální úřad proto nepochybil, když řízení o nové žádosti stěžovatele zastavil.

3. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

[9] Stěžovatel proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost, v níž navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, případně aby spolu rozsudkem krajského soudu zrušil i rozhodnutí žalovaného z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, rozporu

pokračování

skutkové podstaty, na jejímž základě rozhodoval žalovaný, se spisovým materiálem a nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu (§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.).

[10] Stěžovatel má za to, že ve své žádosti ze dne 3. 1. 2024 předložil konkrétní nové skutečnosti a důkazy, na jejichž základě měl katastrální úřad vydat nové rozhodnutí. Zásadní nová skutečnost je podle stěžovatele argumentace, že přímkou vedoucí z bodu 923-166 přes bod Xf neprotíná štítovou zeď domu č. p. Xg (na pozemku p. č. Xb), přestože by ji dle podkladů protínat měla. Zároveň stěžovatel argumentoval ve vztahu k tomu, že rozdíl mezi původním lomovým bodem 348-7 a bodem Xf je menší než maximální povolená odchylka, a tedy nebyl důvod ke změně hranice. Oprava evidenčních údajů pak měla rovněž proběhnout v místě, které nebylo předmětem převodu v rámci kupní smlouvy z roku 1965, a tedy nebylo možné provést úpravu na základě GP z téhož roku, jak učinil katastrální úřad. Přestože se uvedenými skutečnostmi správní orgány zabývaly (byť ve stručnosti a podle krajského soudu „nad rámec odůvodnění“), jedná se o posouzení nedostatečné a stěžovatel považuje za odepření spravedlnosti, že se těmito námitkami krajský soud vůbec nezabýval.

[11] Shoda předmětu řízení, ze které krajský soud dovozuje nutnost předložení nových skutečností, je podle stěžovatele naopak pojmovým znakem nového rozhodnutí ve smyslu § 101 správního řádu. Výklad předestřený krajským soudem podle stěžovatele směřuje k otázce věci rozhodnuté, kterážto překážka nastává pouze v případě rozhodnutí, kterými byla přiznána práva nebo uloženy povinnosti, tedy rozhodnutí pozitivní, a nikoliv o zamítnutí žádosti. Z toho důvodu tak měl katastrální úřad vydat nové rozhodnutí ve věci, a nikoliv zastavit řízení.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti stručně uvedl, že oprava katastrálního operátu proběhla na základě GP č. Xc, který byl přepočítán do systému S-JTSK neměřickým záznamem č. Xe. Aktuální podoba katastrální evidence tedy odpovídá tomu, jak měla být evidována již od roku 1965, což stěžovatel požadoval. Dále odkázal na rozhodnutí správních orgánů jak v tomto, tak v původním správním řízení a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[13] Osoby zúčastněné na řízení poukázaly na to, že stěžovatel se v obou případech domáhal určení hranice podle GP č. Xc, k čemuž došlo již v původním správním řízení. Stěžovatel podle osob zúčastněných na řízení v kasační stížnosti takřka doslova zopakoval svou žalobní argumentaci proti rozhodnutí žalovaného v původním správním řízení. Navrhly proto zamítnutí kasační stížnosti.

4. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud (NSS) nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen advokátem. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval (ne)přezkoumatelností napadeného rozsudku. Přestože ji stěžovatel namítal pouze v obecné rovině, k této vadě je třeba přihlížet, i pokud by ji nenamítal vůbec – tedy z úřední povinnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze dovodit, že stěžovatel nepřezkoumatelnost spatřoval ve skutečnosti, že se krajský soud nezabýval námitkami, kterými stěžovatel rozporoval správnost opravy chyby v evidenci katastru nemovitostí. Nejvyšší správní soud s tímto názorem nesouhlasí. Jak správně uvedl krajský soud, podstatou jeho rozhodování byla otázka, zda došlo k zastavení řízení o návrhu na opravu chyby v souladu se zákonem. Předmětem jeho rozhodování tedy bylo splnění předpokladů pro vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. b) správního řádu, nikoliv posouzení konkrétních věcných námitek proti podobě katastrální evidence. Nevypořádání těchto námitek tedy nemůže způsobit nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu; podstatné je, že odůvodnění rozsudku obsahuje závěr o správném postupu správních orgánů ohledně zastavení správního řízení podle § 102 odst. 4 správního řádu.

[17] V tomto směru je nutno nejprve popsat povahu nového rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu. Podle tohoto ustanovení „[p]rovést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta“.

[18] Dále pak podle § 102 odst. 4 správního řádu „[p]okud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví. Usnesení se oznamuje pouze žadateli a těm osobám, vůči nimž již správní orgán učinil úkon“.

[19] Správní řád v tomto případě poněkud nejasně pracuje s terminologií odkazující k zahájení řízení pouze v okamžiku, kdy bude na místě žádosti o nové rozhodnutí vyhovět. To není zcela přesné, jelikož řízení je podle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno podáním žádosti (respektive jejím doručením věcně a místně příslušnému správnímu orgánu). Toto ustanovení je tak nutné interpretovat v tom smyslu, že v případě nedůvodné žádosti o vydání nového rozhodnutí dochází k zastavení již zahájeného řízení, a jde tedy o zákonem stanovený důvod k zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu (srov. MALAST, J. § 102 [Nové rozhodnutí] In: KOPECKÝ, M., STAŠA, J. a kol. Správní řád: Komentář. Wolters Kluwer. 2022). Správní orgány při posuzování žádosti o nové rozhodnutí musí zhodnotit předložené skutečnosti a důkazy, a pokud neodůvodňují vydání nového rozhodnutí, kterým by došlo k vyhovění žádosti žadatele (stěžovatele), řízení zastaví. Nejedná se tak o zastavení řízení pouze z procesních důvodů, jak by se mohlo zdát z užití terminologie, ale dochází při něm i k částečnému meritornímu přezkumu, kdy správní orgán řeší, zda nové skutečnosti mohou vést k odlišnému výsledku, oproti původnímu správnímu řízení. Účinky zastavovacího usnesení podle § 102 odst. 4 správního řádu lze proto srovnat s rozhodnutím meritorním (tedy zamítavým), přestože se o něj formálně nejedná.

[20] K podmínkám vydání nového rozhodnutí se zdejší soud vyjádřil již v rozsudku ze dne 30. 10. 2018, č. j. 5 As 122/2016-36, č. 3829/2019 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že „podstata toho, proč je možné původně zamítnuté žádosti vyhovět, zpravidla bude spočívat právě ve změně výchozích skutkových či právních okolností věci (někdy se v tomto případě ve zvláštních zákonech hovoří o rozhodování cum clausula rebus sic stantibus či institutu zásadní změny okolností).“

pokračování

[21] Stěžovateli lze částečně přisvědčit v tom, že nepřipadá do úvahy překážka věci rozhodnuté (*res administrata*). Ta se v souladu s § 48 odst. 2 správního řádu, podle kterého lze „[p]řiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou“, uplatní u rozhodnutí pozitivních (tj. takových, kterými nedochází k zamítnutí žádosti či procesnímu skončení věci). Tento výklad zastává jak NSS (srov. např. rozsudky ze dne 30. 10. 2008, č. j. 6 As 12/2008-73, a ze dne 26. 11. 2013, č. j. 2 As 72/2013-65), tak Ústavní soud (srov. usnesení ze dne 28. 7. 2008, sp. zn. II. ÚS 1500/08). Vydání nového rozhodnutí za podmínek předvídaných správním řádem proto nic nebrání.

[22] Správní orgány přitom výše naznačeným způsobem postupovaly a ke stěžovatelem nově tvrzeným skutečnostem se vyjádřily. Dospěly však k závěru, že ani tyto skutečnosti nemohou změnit výsledné rozhodnutí, a tedy jim ani nezbývalo nic jiného než správní řízení zastavit. Stěžovatel se jak v případě původního správního řízení, tak ve správním řízení v projednávané věci domáhal opravy katastrálního operátu tak, aby byla evidence uvedena do souladu s poslední řádně vloženou listinou, kterou je kupní smlouva z roku 1965 a s ní související geometrický plán č. Xc. V rámci původního správního řízení mu správní orgány podrobně vysvětlily, že k tomu došlo opravou, která byla předmětem tohoto řízení, a to prostřednictvím neměřického záznamu č. Xe; tímto záznamem byl původní lomový bod č. 348-7 nahrazen lomovým bodem č. Xf, jehož souřadnice v systému S-JTSK byly vypočteny právě na základě geometrického plánu z roku 1965. Neměřický záznam byl vyhotoven v souladu s § 78 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), jelikož prováděná oprava nebyla spojena s měřením v terénu, ani nevyžadovala vyhotovení geometrického plánu. Stěžovatelem požadovaný soulad s poslední vkladovou listinou do katastru nemovitostí tak byl zajištěn již před zahájením původního správního řízení. Ve své podstatě stěžovatel v obou případech rozporoval určení lomového bodu č. Xf a s tím související evidovanou podobu hranice mezi parcelami p. č. Xb a p. č. Xa.

[23] Oproti původnímu správnímu řízení uvedl stěžovatel tři nové skutečnosti, na kterých chtěl změnit původní zamítavé rozhodnutí správních orgánů. První z nich je okolnost, že hranice mezi dotčenými pozemky podle nákresu v geometrickém plánu měla protínat štítovou zeď domu č. p. Xg stojícím na pozemku osob zúčastněných na řízení (p. č. Xb). Druhou je skutečnost, že mezní odchylka mezi původním a nově stanoveným lomovým bodem nepřesahuje maximální povolenou odchylku, a nebyl tedy důvod k posunu tohoto bodu. Třetí skutečnost se týkala toho, že posunem lomového bodu na základě neměřického záznamu č. Xe došlo k úpravě hranice i v místech, které nebyly předmětem převodu v rámci kupní smlouvy z roku 1965, a tedy na základě geometrického plánu z téhož roku nelze provést opravu tak, jak to učinil katastrální úřad.

[24] Ke všem těmto skutečnostem se správní orgány vyjádřily. Katastrální úřad k argumentaci vztahující se k pomyslnému protažení hranice do štítové zdi domu č. p. Xg uvedl, že stěžovatel vyšel z odměření z grafické části GP z roku 1965, což je však v dané situaci nepoužitelné. Poloha lomového bodu č. Xf byla vypočtena na základě přesných hodnot uvedených v geometrickém plánu (shodné měřické přímky, hodnoty staničení i kolmic – viz obrázky č. 1 a č. 2), tudíž tak, jak od počátku stěžovatel požadoval. Neprobíhalo přitom žádné měření v terénu, veškeré hodnoty byly do neměřického záznamu zaneseny pouze z geometrického plánu. Případná nepřesnost tehdejšího zobrazení proto nehraje roli

(a ani nebyla předmětem správního řízení), jelikož podstatné jsou právě zeměměřické údaje samotné.

[25] Ohledně nepřekročení mezní odchylky následně žalovaný uvedl, že to není důvodem pro neprovedení opravy hranice. Ta má být evidována dle původního výsledku zeměměřické činnosti, tedy GP z roku 1965. Skutečnost, že nový lomový bod č. Xf nepřekračuje mezní odchylku od spojnice bodu č. 923-166 a štítové zdi domu č. p. Xg, nemůže změnit to, že evidence hranice byla před opravou vedena podle GP z roku 1986, který nikdy nebyl do katastru nemovitostí vložen. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že katastrální úřad opravil zjevnou chybu spočívající v tom, že hranice mezi dotčenými pozemky byla evidována podle podkladu, který nebyl platným způsobem zanesen do sbírky listin katastru nemovitostí (GP č. Xd). Přestože tak nebyla překročena mezní hodnota odchylky mezi chybně vedenou evidencí a skutečným stavem (kdy by nešlo o opravu chyby, ale o zpřesnění evidenčních údajů – viz rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118), stále se jednalo o zřejmý omyl ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, a tudíž jde o důvod opravy katastrálního operátu.

[26] K úpravě části hranice nedotčené převodem v roce 1965 pak lze pouze odkázat na opakovaná tvrzení správních orgánů, že ve skutečnosti nedošlo ke změně hranice v terénu, ale pouze k evidenční úpravě, a to takovým způsobem, jak měla být hranice evidována od začátku po vložení geometrického plánu z roku 1965 a jak fakticky v původním i nynějším řízení požadoval stěžovatel.

[27] Nutno připomenout, že s ohledem na zásadu jednotnosti řízení tvoří z hlediska soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Lze proto připustit, aby „*odvolací správní orgán napravit drobné vady řízení před správním orgánem 1. stupně, stejně jako drobné vady rozhodnutí v něm vydaného (zde upřesnění výroku o vině žalobce). Došlo-li k takovéto drobné změně za naprosto stejného důkazního a právního stavu věci, přičemž s touto změnou se odvolací správní orgán argumentačně řádně vypořádal v odůvodnění rozhodnutí, k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení nedošlo, a ani dojít nemohlo*“ (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008-48).

[28] Nejvyšší správní soud připouští, že si lze představit podrobnější odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Katastrální úřad i žalovaný se však v konečném důsledku vypořádaly s novou argumentací stěžovatele. Nedospěly však k závěru, že by na jejím základě bylo možné dospět k jinému výsledku než v původním správním řízení, a tudíž jim ani nezbylo nic jiného, než podle § 102 odst. 4 správního řádu řízení zastavit.

[29] Krajský soud shrnul, že se argumentací stěžovatele zabýval do té míry, do jaké mu to umožnila povaha nového rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. b) správního řádu a jeho procesní vyústění (tedy zastavení řízení), tudíž posuzoval pouze to, zda stěžovatel předložil nové skutečnosti, které by mohly změnit rozhodnutí oproti původnímu správnímu řízení. Stejně jako správní orgány však dospěl k závěru, že se tak z výše uvedených důvodů nestalo, a proto žalobu stěžovatele zamítl, s čímž Nejvyšší správní soud souhlasí.

pokračování

[30] Závěrem Nejvyšší správní soudu dodává, že opravou chyby v katastrálním operátu nemohou být změněny či nově založeny právní vztahy k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí, nýbrž dojde pouze k (dodatečnému) nahrazení chybného údaje (neodpovídajícího skutečnému stavu) v katastrálním operátu údajem správným, který je v souladu se skutečností. Opravou chyby v katastrálním operátu má být dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, což se v projednávané věci stalo. Mění se tedy údaje evidované v katastru, aniž by se tak však mohlo založit či pozbyt vlastnické či jiné právo k nemovitosti. K rozhodnutí o sporu mezi stěžovatelem a osobami zúčastněnými na řízení o konkrétní průběh hranice a vlastnictví částí obou dotčených pozemků je příslušný civilní soud. Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že tento soudní spor skutečně probíhá. V projednávané věci však nemůže mít jeho výsledek žádný vliv, jelikož oprava katastrálního operátu probíhala podle poslední platně vložené listiny (kupní smlouva a GP z roku 1965). Pokud civilní soud rozhodne (či již rozhodl) o úpravě vlastnických vztahů, bude to předmětem následného vkladového řízení, nikoliv řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.

5. Závěr a náklady řízení

[31] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[32] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první a odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl úspěšný, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému by podle pravidla úspěchu ve věci náhrada nákladů řízení náležela; žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti však nevynaložil, proto mu soud náhradu nákladů v řízení o kasační stížnosti nepřiznal. Osobám zúčastněným na řízení nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim vznikly náklady. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. května 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu